

GAZETA

27 MAI 2017, NR.4, BACĂU

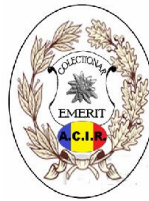
Colecționarilor de Insigne din România

INSIGNA ACIR 2017

Conducerea A.C.I.R. va emite la Bacău o nouă insignă reprezentativă pentru asociație. Se anunță o piesă de calitate ce-i va încânta pe membri și va completa colecțiile personale ale acestora. Insigna va putea fi achiziționată în premieră la reuniunea ACIR de la Bacău!

COLECȚIONAR EMERIT

Comitetul de conducere A.C.I.R. începând cu anul 2017, înlocuiește premiului „Floarea de colț” cu titlul de „Colecționar emerit”. La acordarea titlului se vor avea în vedere criteriile specifice.

pag. 4

INSIGNE MILITARE

O nouă apariție editorială de excepție în care sunt prezentate 187 insignes, 58 semne de armă, 21 semne ale marinei.

pag. 2

INCEPE CONGRESUL COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DE LA BACĂU

Organizarea la Bacău a celei de a XLIII-a ediții a reuniunilor colecționarilor de insignes îmi stârnește o admirație profundă. În primul rând pentru cei care au luptat ca acest fenomen să se perpetueze în condițiile în care de-a lungul timpului s-au petrecut o serie de transformări fundamentale în societatea românească și care au afectat acest hobby. Pasiunea învinge timpul și asta se vede în felul în care sunt îngrijite și ocrotite insignele. Colecționarii autohtoni de insignes vor exista cu siguranță și peste 100 de ani, deși au fost și vor fi în continuare descurajați în demersul lor. Cu toții trebuie să îi aplaudăm pe cei care au reușit, grație unei ambiții deosebite, perseverenței, seriozității, modului de colaborare cu alți colecționari, ca să facă posibilă trecerea insignografiei dintr-o perioadă de criză către o zonă de perspectivă. Ca vicepreședinte ACIR, am o sinceră recunoștință față de cei care au coordonat activitatea insignografică, organizatori de reuniuni sau conducători ACIR. Ne apropiem cu pași repezi de o altă etapă. De noi, cei de azi, depinde dacă vom putea asigura un viitor insignografiei în România!

Stefan Dina

În imagine este dl. Rebedea, care deși s-a mutat în Canada, vine în continuare la întâlnirile anuale ACIR.

Vilică Munteanu, organizator

și din străinătate cu tineri și mai puțini tineri amatori de frumos din localitate, dar și cu reprezentanți ai autorităților locale. Potrivit unui comunicat de presă remis redacției, Congresul Colecționarilor de Insigne din România urmărește trei obiective, care se referă la Omagierea colonelului băcăuan Ioan Dogaru, întemeietorul insignografiei românești, promovarea pe plan național a colecționarilor și punerea în valoare a patrimoniului acestora în cadrul expoziției colective de insignes, precum și creșterea vizibilității și promovarea județului Bacău. Potrivit organizatorilor, la începutul anilor 1950 în țara noastră existau câteva colecții remarcabile de insignes, amestecate, însă, între cele de monede, medalii sau timbre. Începutul unei colecții organizate de insignes în România se datorează colonelului Ioan Dogaru, originar din Bacău, care, încă din 1948, a început să își ordoneze piesele după anumite criterii și tematici. Peste două decenii colonelul Ioan Dogaru avea o idee deosebită, aceea de a prezenta într-o expoziție o parte din colecția sa, care atunci număra peste 4.200 de piese. Și astfel, la 24 martie 1968 este semnat actul oficial de naștere al insignografiei românești la Casa Centrală a Armatei din București, actualmente Cercul Militar Național. La 7 ani de la expoziția de insignes din capitală, are loc la Petroșani prima întâlnire pe țară a colecționarilor de insignes (2-3 august 1975), rod al colaborării a trei colecționari de marcă din țară: col. Ioan Dogaru București, Pavel Milovan Timișoara și Aurel Dula Petroșani. Următoarele întâlniri anuale au avut loc la Timișoara, Craiova, București Casa Centrală a Armatei, Petroșani, Arad, Tg. Mureș etc. Din acel moment, anual, s-a organizat câte o expoziție colectivă în diferite orașe din țară, dar niciodată în Moldova. Cu acest prilej Bacăul introduce și această regiune istorică pe harta insignografică națională. Au confirmat prezența 85 de colecționari din țară, dar sunt așteptați și participanți din Serbia, Ungaria, Ucraina și Republica Moldova.

Colecția muzeală Ioan Siminicianu

Între etnografie și decorații există o mare legătură!

În urmă cu 10 ani era un simplu hobby. În prezent, Colecția muzeală IOAN SIMINICIANU din comuna Corni, județul Botoșani, capătă o nouă dimensiune. Calitatea pieselor și seriozitatea care îl caracterizează pe colonelul (r) Siminicianu au făcut ca unitatea să fie înregistrată în evidența Institutului Național al Patrimoniului. De altfel, botoșăneanul este și președintele secției județene a Societății Numismatice Române din perspectiva din care a pus umărul la realizarea multor insignes de calitate. Nu putea să facă excepție aniversarea muzeului din Corni.

pag. 2

PIESE DEDICATE Colonelului Ioan Dogaru

Anul acesta comemorăm 95 de ani de la nașterea colonelului Ioan Dogaru. Curajul și tenacitatea l-au făcut să urmeze o carieră militară, iar după trecerea în rezervă să se dedice unei pasiuni nobile: numismatica. Un capitol distinct al activității de colecționar îl constituie insignele. Astfel, în anul 1968 inițiază prima expoziție de insignes la Casa Centrală a Armatei. Probabil că la acel moment nu a realizat succesul pe care avea să îl aibă această demers.

pag. 6

PREMIUL ANUAL FLOAREA DE COLȚ

Ideea acordării unei distincții de către ACIR și CNME a vizat încurajarea tinerilor de a participa constant la activitatea organizatorică și culturală a manifestărilor insignografice. Premiul va fi acordat anual, pe trei categorii.

pag. 6

Insigna Regelui

Înființat în 2009 de Gheorghe Hagi, odată cu Academia de Fotbal Gheorghe Hagi, clubul FC Viitorul Constanța a reușit în actuala ediție de campionat o performanță de excepție: câștigarea Campionatului României. Insigna clubului care conține cele două culori specifice, negru și albastru are un design plăcut. După acest succes, cu siguranță că piesa va fi extrem de căutată pe piață!

INSIGNELE TD: DA SAU NU?

Am primit la redacție opinia unui colecționar nemulțumit de percepția asupra insignelor din tablă decapată/ambutisată (TD). Așteptăm dezbaterile de la Bacău și vom reveni cu amănunte.

EXPO VĂLIȘOARA

Expoziția anuală de insignes sportive de la Vălișoara este înscrisă în calendarul evenimentelor insignografice naționale. Anul acesta se va desfășura cea de-a IX-a ediție, tematica principală fiind cea sportivă.

pag. 4

SIMPOZION SNR 2017

Societatea Numismatica Română cu sprijinul Muzeului Municipal Curtea de Argeș organizează în perioada 27-30 iunie 2017, Simpozionul Național de Numismatică ajuns la ediția XXXIV-a.

CLUBURILE LIONS

Asociația Internațională a Cluburilor Lions și-a stabilit un țel nobil: ajutorarea comunităților locale fără a urmări un interes financiar. A emis prima insignă în 1921. Ulterior au apărut o multitudine de insignes, dar scopul asociației a rămas același

pag. 5

COLECȚIA MUZEALĂ IOAN SIMINICIANU

Ioan Siminiceanu este unul dintre susținătorii marcanți ai vieții culturale botoșănene. Fire cazonă, el s-a implicat cu multă pasiune în cercetarea istorică locală și cu precădere asupra satului natal Corni din județul Botoșani. Și-a dedicat o bună parte din resursele proprii cercetării arhivistice și istorice pentru a scrie lucrarea „BISERICA SATULUI CORNI FILE DE MONOGRAFIE”. Biserica a fost construită în anul 1780 și a fost restaurată la începutul secolului XX. Dar biserica mai avea nevoie și de clopote noi. Astfel, în 2007 prin grija a doi localnici au fost cumpărate două clopote, de 150 kg, respectiv 90 kg, iar un al treilea clopot, de 250 kg, a fost donat de col.(r) Ioan Siminiceanu, fiu al satului.

A fost și anul care l-a convins pe colecționar să dezvolte pasiunea din tinerețe: înființarea unei colecții muzeale. A demarat lucrările de pregătire a interiorului casei, iar de atunci fiecare zi și-o dedică acestei pasiuni. Preocupat inițial de folclor și istorie, Ioan Siminicianu a adunat sute de alte exponate de valoare cu intenția de a le prezenta gratuit celor interesați. Colecția s-a extins în ultimii ani cu piese numismatice interesante, cu decorații, dar și cu insigne rare. Colecția s-a extins în ultimii ani cu piese numismatice interesante, cu decorații, dar și cu insigne rare.

Între etnografie și decorații există o mare legătură. Insignele au strălucit mai întâi pe pieptul țaranului care a plecat la luptă purtând costumele expuse azi în vitrine.

Și pentru că anul aceste se împlinesc 10 ani de la momentul deschiderii colecției muzeale, colecționarul a conceput două insigne care să marcheze evenimentul. Acestea sunt realizate prin turnare și au următoarele caracteristici: emailate, aurite, imagine offset, format rotund, diametru 20 mm, sistemul de prindere cu element elastic. La una din piese în câmpul central, pe fond alb, este stilizată o cămașă bărbătească cu poale, simbolul colecției. În bandă circulară tricolorul românesc. La extremitate legenda „COLECȚIA MUZEALĂ IOAN SIMINICIANU CORNI - BOTOȘANI 2007 2017”. La cealaltă piesă, câmpul central pe fond alb este ocupat de elementele heraldice ale comunei. Fructele de corn fac trimitere la etimologia denumirii comunei precum și la pădurea de corni care a constituit refugiu în caz de nevoie. Mesteacănul reprezintă etimologia satului component cu același nume. Brăurile udate reprezintă bogăția hidrografică a zonei, iar coroana murală cu turn crenelat semnifică rangul de comună. Tot pe fondul alb, legenda circulară COMUNA CORNI JUDEȚUL BOTOȘANI 1489 (anul de atestare documentară). Marginal, se poate observa o bandă circulară cu tricolorul românesc. Insignele au fost realizate la SC ACCESORII PROD SRL Oradea.

Aniversare cu prietenii la Corni

A C I R 2008 - 2017

09
AN
-VERSARE

În anul 2017 se împlinesc nouă ani de când 80 de colecționari de cele mai diverse profesii și preocupări, dar uniți prin pasiunea de a colecționa, studia și păstra insignele, au constituit la Petroșani (19 septembrie 2008) Asociația Colecționarilor de Insigne din România. Trebuie amintit faptul că, la 24 martie 1968, Casa Centrală a Armatei (astăzi Cercul Militar Național) a găzduit prima expoziție de insigne din România, în organizarea regretatului col.(r) Dogaru Ioan. Expoziția poate fi considerată momentul zero al activității insignografice din țara noastră.

La șapte ani de la expoziția de insigne găzduită de C.C.A. a avut loc și prima întâlnire a colecționarilor de insigne, la Petroșani (2-3 august 1975). Au colaborat la realizarea întâlnirii regretații: ing. Dula Aurel - Petroșani; Milovan Pavel - Timișoara și col(r) Dogaru Ioan - București, materializându-se astfel un foarte vechi deziderat.

De atunci au trecut 43 de ani, răstimp în care ne-am întâlnit în diverse orașe ale țării. Foarte puține manifestări din țară au avut un parcurs atât de lung, fără întrerupere.

Astăzi, în premieră, cea de-a 43-a Expoziție colectivă și cel de-al IX-lea Congres național de insignografie are loc la Bacău. Indiferent cum s-au numit momentele revederilor noastre de-a lungul timpului (întâlniri, reuniuni sau, din 2009, congrese), pasiunea pentru insignă a rămas

neschimbată!

În cadrul fiecărei manifestări a existat o sesiune de comunicări insignografice, o expoziție în care au fost prezentate zeci de mii de insigne și fiecare întâlnire a fost marcată de emiterea unor insigne și medalii.

De altfel, prezentarea într-o expoziție a celor 43 de insigne care au însoțit întâlnirile noastre este o provocare pentru fiecare colecționar.

Avem un ziar propriu intitulat „Gazeta colecționarilor de insigne” și o revistă cu titlul „Jurnal insignografic”, prin care ne popularizăm activitatea, dar liantul relațiilor dintre noi îl constituie întâlnirile noastre!

Unul dintre obiectivele asociației îl constituie organizarea unor manifestări în domeniu pentru mediatizarea pasiunii noastre față de „micile bijuterii colorate” în cât mai multe orașe ale țării.

Anul trecut am fost la Băile Felix, anul acesta venim în Moldova, fapt ce constituie o premieră!

În speranța unei manifestări de ținută și având încredere în capacitatea organizatorică a colegului, prof. Vilică Munteanu, ne pregătim încă de pe acum exponatele și comunicările insignografice, pentru a prezenta băcăuanilor cele mai frumoase piese din colecțiile noastre!

Mulțumim anticipat celor care se vor implica în dificila punere în undă a celui de-al IX-lea Congres Național de Insignografie, pentru ca Municipiul Bacău să fie la înălțime!

Tiberiu Kelemen - președinte

ÎNSEMNE ȘI INSIGNE MILITARE ROMÂNEȘTI

Subiectul lucrării îl reprezintă insignele militare românești emise în perioada regimului comunist (1948-1989) de instituțiile din sistemul național de apărare al României: Armata, Ministerul de Interne cu structurile sale componente (miliția, penitenciarele, trupele de securitate, grănicerii, pompierii și Direcția Securității Statului); Gărzile Patriotice; Paza militarizată; Serviciul Muncii și Brigada de Lucru Căi Ferate (ultimele două structuri fiind aproape necunoscute la nivelul publicului larg). De asemenea, sunt abordate pe larg și semnele de armă.

Lucrarea este atât rezultatul unei documentări laborioase care a presupus cercetarea unui volum mare de documente din arhive (o mare parte în premieră, până de curând având un circuit restrâns), cât și ore întregi de discuții și consultări cu numeroși colecționari pentru a identifica insigne noi sau pentru a elucida misterul altora. Pentru a fi un ghid util tuturor (cercetători, colecționari cu experiență sau începători), în carte este realizată și o clasificare a insinelor din punct de vedere tipologic și funcțional, iar în

capitole distincte este abordată problema falsurilor în cazul cărora sunt oferite atât exemple concrete, cât și criterii generale pentru a putea distinge o insignă falsă de varianta originală. De asemenea, întrucât de-a lungul timpului s-a dovedit problematică, este tratată comparativ și problematica insinelor militare sovietice prin furnizarea de exemple și criterii utile pentru a le diferenția de cele românești. Pentru a facilita găsirea informațiilor, la final a fost adăugat un index alfabetic al insinelor care fac obiectul lucrării.

Nu în ultimul rând, sunt prezentate și o serie de insigne civile frecvent confundate cu cele militare, motiv pentru care sunt deseori văzute în colecții împreună, deși nu ar fi cazul.

În cifre, lucrarea poate fi descrisă după cum urmează: 320 pagini, care reunesc 187 de insigne distincte însoțite de numeroase variante, 58 semne de armă și 21 semne de specialitate ale marinei, precum și 25 de insigne false.

Ne exprimăm convingerea că acest catalog va reprezenta atât o lectură utilă și plăcută, cât și un instrument de lucru indispensabil colecționarilor și cercetătorilor atrași de domeniul militar.

Radu Tabără - Sibiu

CRAVATĂ BA, INSIGNĂ DA!

Alexis Tsipras a devenit în anul 2015 premierul Greciei la numai 40 de ani. Ateu declarat, politicianul grec a surprins opinia publică prin non-conformismul ținutei. Poartă costume elegante, asortate cu restul ținutei, dar a șocat mediul de business prin refuzul de a purta cravată. Ceea ce nu a remarcat media este că a acceptat fără rezerve să poarte insignele specifice evenimentelor la care a fost invitat. Consideră oare pedantul Tsipras insignă un accesoriu mai elegant decât cravata?

FILE DE ISTORIE FILE DE ISTORIE FILE DE ISTORIE FILE DE ISTORIE FILE DE ISTORIE FILE DE ISTORIE

STEMA TRANSILVANIEI SIEBENBÜRGEN PE INSIGNE

Siebenbürgen este denumirea în limba germană a provinciei românești Transilvania (Ardeal). Pe insignele prezentate, este redată stema veche a Transilvaniei. Cele șapte turnuri de pe stemă reprezintă cele șapte mari cetăți ale Transilvaniei, Siebenbürgen, din limba germană, însemnând în limba română șapte cetăți. Cele șapte cetăți (burguri orașe) transilvane renumite erau: Bistrița (Bistritz), Brașov (Kronstadt), Mediaș (Mediasch), Reghinul Săsesc (Sächsisch Regen), Sebeș (Mühlbach), Sibiu (Hermannstadt), și Sighișoara (Schassburg).

Sintagma Siebenbürgen a fost atestată prima dată la data de 14 iulie 1349. Ca urmare a distrugerilor turcești din secolul al XV-lea, Orăștie a fost înlocuită cu Reghinul Săsesc, azi Reghin. În secolul XVI, în urma Reformei Protestante Clujul a devenit calvinist, spre deosebire de celelalte șase cetăți, care au trecut la lutheranism. Acest fapt a dus la excluderea Clujului din rândul celor șapte cetăți și înlocuirea sa cu Sebeșul (Mühlbach), azi Sebeș-Alba. Lista celor „șapte” cetăți săsești a rămas neschimbată din secolul al XVI-lea încoace. În urma Dietei de la Sebeș din 24 mai 1659, stema Transilvaniei a fost sfâșiată, fiecare dintre cele trei națiuni privilegiate preluând câte un simbol. Maghiarii erau reprezentate de acvila neagră, secuii de soare și lună iar sașii de cele șapte turnuri de cetate, de culoare roșie.

Această stemă a Transilvaniei apare pe insigna Asociației Carpatine Ardelene, asociație turistică (SIEBENBÜRGISCHER KARPATHEN VEREIN SKV).

Insigna se prezintă astfel: în exterior, un oval, realizat dintr-o centură (curea) închisă cu o cataramă. Pe centură, email albastru, cu un aranjament floral, la partea superioară, și legenda, SIEBENBÜRGISCHER KARPATHEN VEREIN. În interiorul ovalului format de centură, un scut pe care este dispusă stema Transilvaniei, descrisă mai sus.

Există și o variantă mică a stemei, cu mici diferențe. Emailul albastru este înlocuit cu email alb, iar stema Transilvaniei este puțin stilizată.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani (1880 - 1930) de la înființarea Asociației Carpatine Ardelene, în anul 1930, a fost creată o insignă asemănătoare cu cea mai sus ca desen dar cu unele deosebiri la stema centrală, iar la legendă apare anul aniversat 1930.

Aceiași stemă a Transilvaniei o găsim și pe insigna Asociației Veteranilor Militari din Brașov. Insigna se prezintă astfel: scut încoronat cu Stema Transilvaniei dispus pe două drapele și două săbii cu vârful în jos, iar la jumătatea inferioară o cunună din frunze de stejar și de măsline. Legenda, la partea inferioară, pe o panglică roșie, KRONSTÄDTER MILITÄR VETERANEN VEREIN (Asociația veteranilor militari din Brașov).

Există și variantă mică, puțin deosebită de cea mare. Lipsește panglica cu legenda iar cununa de lauri este diferită.

O altă insignă care are dispusă Stema Transilvaniei este asemănătoare cu cea descrisă mai sus, și aparține Asociației Veteranilor Militari din Hărman (MILITÄR VETERANEN VEREIN HONIGBERG). Insigna se deosebește de cea de sus prin modul de dispunere a eșarfei cu legenda, o altă formă a coroanei și cununa de lauri diferită.

Ing. Radu Bart
Secția Numismatică Brașov

GRUPUL 9 AVIAȚIE VÂNĂTOARE DESLOCH-ȘERBĂNESCU

Emblema Grupului a fost concepută de aviatorul adjutant Ioan MĂLĂCESCU (cu 11 victorii aeriene). Emblema a fost inscripționată pe toate avioanele Me 109 G, cu care a fost înzestrat acest grup. În luna aprilie 1944, căpitanul Șerbănescu a fost sarbatorit oficial și decorat pentru cele 600 de lupte aeriene și 53 de avioane inamice doborâte. Atunci grupul a primit în dar, cu sprijinul generalului german de aviație Otto DESLOCH, (fără bani), 12 avioane Me 109 G. noi, iar grupul a fost rebotezat primind denumirea, Grupul 9 „DS” Vânătoare din Flotila I, iar nașul a fost Dessloch, grupul fiind comandat din 13 februarie 1944, până în 18 august, de aviatorul căpitan Alexandru Șerbănescu. Pe baza aceluiași desen a fost realizată și insigna acestui grup de aviație.

Insigna se prezintă astfel: scut de tip englez încoronat, având între coroana stilizată și scut inițialele D9S (Desloch 9 Șerbănescu). Scutul este împărțit, pe diagonală, stâng jos dreapta sus, partea stângă colorată cu email albastru iar partea dreaptă cu email roșu, peste acestea fiind dispuse, central, patru pene stilizate de acvilă (vultur) în simbioză cu o săgeată cu vârful în jos, reprezentând zburătorii grupului, iuți ca săgeata și agili ca vulturul. Aceste două elemente sunt din email galben, realizându-se astfel cele trei culori ale drapelului național, albastru, galben și roșu.

Grupul 9 vânătoare a fost creat în 19 aprilie 1942, având în componență Escadrila 47 și 48 echipate cu avioane IAR-80 iar din februarie 1943, cu Me 109 G. Primul comandant a fost Lt. Cdr. Gheorghe Borcescu urmat de Lt. Cdr. Gheorghe Georgescu, Lt. Cdr. Gheorghe Ștefănescu, din 13 februarie 1944, de căpitanul Alexandru Șerbănescu și din 19 august 1944, de Constanrin „Băzu” Cantacuzino până la 9 mai 1945.

Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu, cunoscut între prieteni ca „Alec”, s-a născut în 17 mai 1912, în com. Colonești, jud. Olt și a decedat la Rușavăț - Viperești, jud. Buzău în 18 august 1944. As al aviației de vânătoare, a luptat în al Doilea Război Mondial pe avioane de tip IAR-80 și Me 109 G, obținând 47 de victorii aeriene confirmate și 8 probabile (52 de avioane inamice doborâte și alte 8 probabile conform documentariștilor, cercetători în domeniu), locul 2 după Constanrin „Băzu” Cantacuzino (53 victorii aeriene și alte 10 probabile).

Pentru faptele sale eroice a fost decorat (în ordinea decorării) cu: Ordinul Virtutea Aeronautică, clasa Crucea de Aur cu două barete, clasa Cavalier cu două barete și clasa Ofițer, Ordinul Coroana României, clasa a IV-a cu spade și panglică de Virtute Militară, Ordinul Steaua României, clasa a V-a cu spade și panglică de Virtute Militară, Ordinul Mihai Viteazul, clasa a III-a, Ordinul Crucea de Fier, clasa a II- și a I-a., citat de două ori pe Ordin de zi, propus pentru decorare cu Ordinul Mihai Viteazul, clasa a II-a. și avansarea la excepțional la gradul de Lt. Comandor.

Generalul Otto Desloch, s-a născut în 11 iunie 1889, la Bamberg și a decedat în 13 mai 1977, la München, a fost general în Luftwaffe în timpul celui de al Doilea Război Mondial. A fost decorat cu Ordinul Crucea de Fier cu Frunze de Stejar

În timpul celui de al Doilea Război Mondial Desloch a comandat unități ale Luftwaffe pe Frontul de Est, între care și Flota 4 Aeriană Germană, cu care avia?ia română colabora.

În anul 1944, a sprijinit Grupul 9 Vânătoare în apărarea zonei Ploiești împotriva bombardamentelor americane prin dotarea lui cu 12 aparate M 109 G.

Alte informații despre căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu. În 18 august 1944, are loc un mare raid de bombardament al Forței a 15-a din U.S.A.A.F., la care participă aproximativ 1.000 de avioane de bombardament (B17 și B24) și de vânătoare (P15), care vizau distrugerea rafinăriilor Româno-Americană, Steaua Română, Creditul Minier și Dacia. Împotriva interdicției de a angaja lupta, datorită marilor pierderi de piloți și avioane, căpitanul Alexandru Șerbănescu, comandantul Grupul 9 vânătoare cu 12 avioane, Grupul 7 vânătoare, comandat de Căpitanul Toma Lucian, cu 12 avioane și 24 avioane din Luftwaffe vor angaja o luptă inegală cu aviația inamică.

Sunt memorabile în acest context cuvintele căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu rostite în fața camarazilor săi înainte de angajarea luptei: „Domnilor ați auzit ordinul și ca militari suntem datori a ne supune. Deci, în calitate de comandant vă ordon să executați ordinele întocmai... eu personal mă înscriu în insubordonare și declar în fața domnului comandor... că nu execut acest ordin, acceptând să suport orice consecințe! Rog însă pe domnul comandor... să amâie consecințele până la terminarea acestei epopei.

Nu înțeleg că un inamic, oricât de mare și puternic ar fi, să intre în țara mea ca-n sat fără câini și s-o pustiască. Ordinul ne absolvă de legea marțială, recomandându-ne să fugim din fața inamicului. Recunosc și mă înclin în fața bunelor intenții și a legitimității lui absolute și pentru aceasta, în numele meu și al dumneavoastră, mulțumim domnului Ministru. Dar, eu voi continua să lupt, de va fi nevoie singur, până când sau cad, sau nu se va putea spune că în România n-a ieșit nici un român în fața americanilor, chiar dacă pierdem bătălia...”

Din păcate, a fost ultima luptă la care a participat căpitanul Alexandru Șerbănescu. Actualul General de Flotilă Aeriană Ion Dobran (98 de ani), singurul supraviețuitor al Grupului 9 vânătoare, nota la 18 august 1944,: „Sunt dezorientat și am sufletul greu. A căzut o stea! A căzut din înălțimi un titan fulgerat. A fost de ajuns străfulgerarea unei clipe pentru a se scrie un destin.”

Comandantul Corpului 1 Aerian Român, generalul de escadră aeriană Emanoil Ionescu, l-a caracterizat astfel: „Caracter integru, perfect, loial, un distins patriot, în luptă a dat dovadă de mult curaj, calm și sânge rece, disprețuind moartea, insuflând și altora spiritul de sacrificiu, precum și încrederea în material, în știința și arta de a-l întrebuința. A avut cea mai frumoasă activitate de război, totalizând 590 de misiuni de luptă, 235 de lupte aeriene, 47 de avioane doborâte. A știut să-și conducă Grupul cu cele mai mici pierderi.”

Col. (r) ing. Ștefan Samoilă - Brașov

Sursa: <http://www.turistderomania.ro>

AL VIII-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE BĂILE FELIX 2016

Cel de-al VIII-lea Congres Național de Insignografie și cea de-a 42-a Expoziție colectivă de insigne au beneficiat de sprijinul S.C. ACCESORII PROD ORADEA. Evenimentul l-a avut coordonator pe domnul Silviu Dobraș și s-a desfășurat în perioada 27 - 29 mai 2016 la Băile Felix, Hotel „Padiș”, locul ales în acest scop, fiind catalogat de către cei prezenți ca fiind de vis.

La expoziția comună au participat 88 de colecționari care au expus 249 de panouri (10.960 insigne convenționale).

Expoziția colectivă nu a fost tematizată, fiecare coleg aducând cele mai reprezentative piese. Au fost acordate de către participanți o serie de premii și diplome. Domnul Ștefan Dina a înmănat un premiu aniversar, cu ocazia împlinirii a 40 ani de activitate numismatică la Cercul Militar Național familiei Remescu (Tg. Jiu) și a scos în evidență rolul pe care îl au copiii în viitorul numismaticii românești.

CASETA TEHNICĂ A CONGRESULUI

- Participanți efectiv 88 de colecționari dintr-un număr de 93 anunțați inițial;
- Au fost expuse 249 panouri, însumând convențional 10.960 insigne;
- Manifestarea s-a desfășurat integral la Hotelul „Padiș”;
- Toți participanții au fost recompensați cu diplome și o medalie personalizată având anou și panglică tricoloră;
- A fost pusă în circulație insigna A.C.I.R. 2016 și insigna oficială a reuniunii;
- Fiecare participant a primit gratuit, la sosire, o insignă de colecționar și un breloc cu un mesaj pentru toți colegii;
- Au fost conferite ultimele cinci premii „Floarea de colț”.
- A fost lansat numărul 3 al Gazetei colecționarilor de insigne din România.
- Ca o neîmplinire nu s-a putut respecta integral programul congresului.

Tiberiu Kelemen, Președinte ACIR
Puiu Pușcașu, Secretar ACIR

CONGRESUL ACIR EDITIA A VIII-A
BAILE FELIX 27 - 29 MAI 2016

ÎNSEMNU EXPOZIȚIEI DE INSIGNE SPORTIVE DE LA VĂLIȘOARA

Tiberiu Kelemen - președinte

Expoziția anuală de insigne sportive de la Vălișoara a intrat deja în tradiția locală, iar în anul 2016 s-a desfășurat cea de-a VIII-a ediție.

Expoziția care în ultimii ani a fost montată în aer liber, pe suporti speciali, pe Stadionul „Voința”, a polarizat atenția a 14 colecționari din orașele județului Hunedoara (Deva, Hațeg, Petroșani) și Comuna Vălișoara.

Comitetul de conducere operativă A.C.I.R. a luat hotărârea ca evenimentul din 2016 să fie marcat și de emiterea unor insigne într-un tiraj limitat.

Timpul fiind extrem de scurt, s-a luat legătura telefonic cu managerul Firmei

ACCESORII PROD Oradea, iar un proiect de insignă realizat de către președintele A.C.I.R. a fost trimis la Oradea.

Insigna are un diametru de 30 mm, este turnată din zamac, fiind acoperită de o lentilă din plastic.

Insigna este aurită și are sistem de prindere tip „pin”.

Desenul și înscrisul din centrul piesei colorată în alb punctează tematica expoziției, adică SPORTUL.

Pe coroana circulară colorată în roșu apare emitentul insignei - A.C.I.R. - respectiv locul și data desfășurării evenimentului - VĂLIȘOARA 2016.

Tirajul insignei este de 14 piese, care le-au fost înmănatate participanților la manifestare în ziua de 19 august 2016.

SNR Secția Botoșani

Secția numismatică Botoșani împlinește anul acesta treizeci și cinci ani de la înființare. Membrii săi au marcat momentul aniversar prin realizarea unei frumoase insigne. Piesa este din argint antic, prin turnare, 3D, formă circulară, cu diametrul de 22/20 mm, în tiraj de 80 exemplare. Central găsim bustul zeiței războinice Minerva pe un fond gri metalic. În bandă circulară, pe fond negru, legenda SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ 1903. Pe o altă bandă circulară, tot pe fond întunecat, în sectoare, legenda SECȚIA BOTOȘANI 1982 XXXV 2017. Sistemul de prindere este cu ac lung.

Ioan Siminician, președinte

COLECȚIONAR EMERIT

1. Titlul de „Colecționar emerit” va fi acordat de către Asociația Colecționarilor de Insigne din România și este o continuitate a Premiilor de excelență (2004-2006) și a Premiului „Floarea de colț” atribuit timp de zece ani în perioada 2007-2016 inclusiv.
2. Comitetul de conducere A.C.I.R. are onoranta și dificila sarcină de a face în fiecare an nominalizările în vederea acordării titlului de „Colecționar emerit” și a trofeului aferent, celor mai valoroși colegi care s-au făcut remarcăți în activitatea insignografică de-a lungul anilor. Tot comitetul de conducere va întocmi și motivația acordării titlului, care va fi prezentată obligatoriu odată cu înmânarea distincției.
3. Titluri și trofee de acest gen vor fi acordate în perioada 2017- 2026 inclusiv, numai de către A.C.I.R., după analiza îndeplinirii criteriilor impuse.
4. Titlul de „Colecționar emerit” se va acorda colegilor cu o îndelungată activitate insignografică (minim 15 ani) dovedită, funcții deținute în asociație, premii și mențiuni obținute la expozițiile naționale, comunicări insignografice susținute în cadrul sesiunilor de profil.
5. Publicarea în literatura de specialitate a unor studii în domeniu sau a unor lucrări având același profil.
6. Organizarea unor manifestări insignografice pe plan local sau național (expoziții, simpozioane).
7. Implicarea nemijlocită în emiterea unor insigne (proiecte, schițe, eventuale idei, respectiv finalizarea lor)
8. Mediatizarea în școli a pasiunii pentru colecționarea, păstrarea și studierea insinelor.
9. Un membru A.C.I.R. care a avut onoarea să fie recompensat cu titlul de „Colecționar emerit” nu va mai primi în perioada amintită un al doilea trofeu de acest fel.
10. Anual vor fi acordate două sau, în cazuri excepționale, trei titluri și trofee în cadrul festivităților prilejuite de deschiderea lucrărilor Congreselor Naționale sau în contextul unor aniversări deosebite.
11. Trofee vor fi constituite din trei elemente distincte: o diplomă înseriată (cu titlul de brevet), o insignă și o medalie, toate având în componența grafică floarea de colț, simbolul asociației.
12. Evidența nominală a „Colecționarilor emeriti” va fi ținută de către secretarul A.C.I.R. în același registru în care au fost nominalizați până în prezent câștigătorii premiilor de excelență și ai premiilor „Floarea de colț”.

Târgurile Naționale - 2017

Deva
8 aprilie
8 iulie
23 septembrie

Țirgu Mureș
25 februarie
13 mai
21 octombrie

Brașov
18 martie
10 iunie
2 septembrie
25 noiembrie

Cluj Napoca
27 mai
7 octombrie

Sibiu

Timișoara
4 februarie
4 martie
1 aprilie
6 mai
3 iunie
1 iulie
5 august
2 septembrie
7 octombrie
4 noiembrie
2 decembrie

nr. de contact :
DEVA -
Bornemisa - 0724.576.218
Turi - 0788.526.731
BRAȘOV -
Victor Iordache - 0268.418.987
Florchievic - 0268.478.229
TG.MUREȘ -
Nichi Ross - 0744.543.178
Adrian Sinta - 0723.565.916
CLUJ NAPOCA -
Domșa Mihai - 0737.590.759
TIMIȘOARA -
Klein Andrei - 0740.258.675

LEII CEI PRIETENOȘI

Șerban Drăgușanu este unul dintre cei mai cunoscuți filателиști din România. Il găsești săptămânal la sediul Asociației Filателиștilor din București. Îl abordez cu gândul de a face un interviu despre activitatea sa de președinte AFB. Mă refuză politicos, dar se arată dispus să vorbească despre o altă temă dragă: misiunea Cluburilor Lions.

Spiritul acestor cluburi, dar și frumusețea insinelor Lions îmi stârnesc curiozitatea.

Dar ce înseamnă de fapt Lions?

Această inițiativă a prins viață în data de 7 iunie 1917, în Statele Unite ale Americii, odată cu înființarea primului Club Lions, de către omul de afaceri Melvin Jones. Este momentul când încep să se organizeze din ce în ce mai multe astfel de Cluburi și spiritul Lions se extinde. Mai mult, în 1954, Lions Clubs International devine membru fondator cu statut de țară al Organizației Națiunilor Unite, reprezentanții organizației contribuind la întocmirea statutului a ceea ce avea să devină ulterior ONU.

Denumirea organizației provine de la

inițialele cuvintelor “Liberty, Intelligence, Our Nations Safety” iar sigla are ca elemente figurative doi lei, unul ce privește cu mândrie spre trecut, iar altul ce privește cu încredere activitatea viitoare a membrilor asociației.

Este prezentă în peste 200 de țări, având 842 districte cu peste 45.000 de cluburi și peste 1.400.000 de membri. În România, Districtul Lions 124, înființat în 1994, este format din 65 de cluburi în care activează peste 1.300 de membri.

Misiunea Cluburilor Lions este crearea și menținerea unui spirit de înțelegere între toți

oamenii prin oferirea voluntară de sprijin umanitar, celor aflați la nevoie.

Fără a face caz de activitatea sa în cadrul Lions, dl. Drăgușanu menționează vag că a deținut până anul trecut funcția de Președinte al Regiunii 8 București - Oltenia. Dar vorbește cu drag despre proiectele pe care continuă să le susțină: calculatoare pentru nevăzatori, lupta împotriva diabetului și finanțarea unor copii.

Îndrăznesc să cred că succesul acestor cluburi se datorează atât proiectelor dedicate îmbunătățirii calității vieții, cât și frumuseții insinelor pe care membrii le poartă. Prima insignă Lions a fost emisă în anul 1921. De atunci au urmat insigne care au fost purtate de simpli membri, dar și de cei care conduc Cluburile. În numărul viitor, vom descrie detaliat aceste piese și contextul emiterii acestora.

POVESTEA MEA DE COLECȚIONAR ESTE LUNGĂ, APROAPE CÂT VIAȚA!

5

Interviu acordat de Vilică Munteanu, organizatorul Congresului ACIR din 2017

Cum ați devenit colecționar, domnule Vilică Munteanu?

Eeeeh! Este o poveste lungă aproape cât viața și are trei părți, iar pentru că vă simt interesat, am să o prezint pe scurt.

Prima mea colecție am început să o înfiripez când aveam aproape cinci ani, prin toamna anului 1955. Din satul nostru, situat la vreo 9 km de Onești, mulți dintre tinerii și bărbații locului făceau naveta, cu trenul, spre ceea ce atunci începuse a prinde contur platforma industrială Onești. Tata, care a lucrat în prima echipă ce a pus piatra de temelie a Termocentralei Borzești, când venea acasă își golea buzunarele, iar eu am început să-i adun biletele de tren. Treptat s-a dus vestea în sat despre „pasiunea” mea, iar mai toți, în drumul de la gară spre casă îmi dădeau biletele lor de tren, fie pe distanța de navetă, fie pe alte distanțe, iar eu, în vreo doi ani, am strâns câteva sute, categorisindu-le pe clase (I-a verzi, a II-a bej-cărămiziu), pe distanțe, suplimente de viteză, tichete de loc, fiind mândru că aveam destul de multe spre și de la București, dar și alte destinații lungi: Cluj, Constanța, Timișoara, Craiova, Iași... Biletele erau și o modalitate de a mă juca cu sora mea, care este cu doi ani mai mare: am spart un gemuleț de la o ușă dintre două camere, mi-am amenajat un ghișeu, chiar și un minuscul ternion (dulap cu despărțituri mici) ca la casele de bilete și-i vindeam acesteia bilete pe bani desenați pe bucăți de hârtie. După ce, în anul 1957, tata s-a transferat la CFR, având permis de călătorie gratuită, nu prea am mai fost interesat de bilete, dar jocul cu biletele mi-a dezvoltat rapiditatea rezolvării calculelor aritmetice.

După ce am făcut primele șase clase în sat, din clasa a VII-a m-am transferat la o școală din Onești, iar pentru că unii dintre copii colecționau timbre, m-am molipsit și eu, în destul de scurt timp devenind un „abonat” al magazinului filatelic oneștean, în timp, reușind să umplu câteva clasoare și numeroase plicuri, să mă axez pe anumite teme, să fac schimburi. Mă rog, eram un filatelist în devenire și pasiunea a ținut până am început să lucrez la Direcția Generală a Arhivelor Statului, în București. Acolo, între alți colegi de birou, unul, domnul Ghereg, care se apropia de pensie, povestindu-i despre colecția mea, mi-a dat un sfat absolut părintesc: „Măi Vilică, dacă vrei să faci carieră în Arhivele Statului, îți recomand să nu colecționezi timbre. În depozitele Arhivelor sunt multe valori filatelice, iar colecționarul, oricât ar fi de corect, tot este tentat și, chiar dacă rezistă tentației, în situația în care se constată o sustragere,

este primul vizat. Gândește-te bine și decizi!” M-am gândit și, pentru că istoria a fost și este prima pasiune, la două săptămâni am pus în două genți absolut toate timbrele, m-am dus în târg la Văcărești și le-am vândut pe toate, bineînțeles la un preț mult sub valoarea lor, dar am reușit să „rup pisica în două”. Cât am lucrat la Arhive în București, l-am cunoscut pe regretatul mare filatelist Dragomir Kiriak și, fiindcă locurile noastre natale sunt la circa 25 km distanță, ne-am apropiat unul de altul. Vreau să prezint un fapt deosebit. Într-una din zile, doamna custode a sălii de studiu a Arhivelor m-a sunat spunându-mi să cobor pentru că domnul Kiriak dorește să-i spună ceva. Acesta, pe un ton șoptit, mi-a spus că într-unul dintre dosarele pe care i le dusesem spre cercetare din depozitul de care răspundeam, a găsit un timbru „Cap de bour”, recomandându-mi să retrag dosarul de la sală și să-l prezint directorului general. Din acel moment dosarului i s-a stabilit o protecție deosebită.

Spre sfârșitul anului 1977 m-am transferat la Filiala Bacău a Arhivelor Statului și, după aproape zece ani, am fost invitat de șeful Secției Bacău a SNR, prea devreme dispărutul Relu-Zanfir Stoian, la câteva ședințe ale Secției pentru a prezenta unele aspecte mai puțin cunoscute din istoria locală, probleme de heraldică, portrete ale unor personalități etc., prilejuri cu care,

uneori, îmi oferea câte o medalie dintre cele pe care le realiza. Am mai primit unele asemenea piese bătute la centenarele fabricilor Buhuși și Letea, inaugurarea localurilor Arhivelor Statului din Cluj și Rm. Vâlcea, o stemă a RSR și alte câteva. Le păstram, dar nu mă gândeam la o colecție. La începutul anului 1989, ședința Secției Bacău a SNR, dedicată personalității lui Mihai Eminescu, la care am fost invitat să prezint câteva documente de arhivă legate de acesta, a fost condusă de colonelul Ioan Dogaru. După ședință, rămânând la o scurtă discuție, acesta a scos din buzunar un pachetel înfășurat în hârtie pelur, l-a desfăcut și mi-a dat o medalie Eminescu, spunându-mi câteva vorbe care mi-au retrețit o pasiune: „Să fie aceasta prima medalie dintr-o colecție care să se mărească zi de zi!” Și, astfel, treptat am redevenit colecționar, de astă dată de „documente în metal” și nici nu exista riscul de incompatibilitate cu meseria de arhivist. Zisa domnului colonel Dogaru s-a concretizat și, în timp, am adunat un număr consistent de medalii, grupate pe câteva teme: Eminescu, heraldică, personalități românești, evenimente istorice, viață spirituală. De aici până la insigne a mai fost doar un pas, deoarece pentru toate temele enumerate mai sus, și nu numai, sunt nenumărate insigne care, pentru mine, completează informațional și

științific, dar îmi oferă posibilitatea, ca oricărui colecționar, de a mă documenta, de a scormoni, de a găsi alte și alte piese.

Vindeți piese din colecția dumneavoastră?

Fac schimburi, însă cel mai mult achiziționez. Apropo de aceasta, în ianuarie anul trecut, pregătindu-mă pentru o expoziție dedicată lui Mihai Eminescu, nepotul cel mic, Mihnea, care era în clasa I-a, mă tot întreba: „Aceasta cât costă?”, iar eu îi spuneam prețurile pe care le consideram. După o pauză ceva mai lungă, iar vine cu o întrebare-rugămintă: „Diduș, îmi vinzi și mie o medalie?” Nu, i-am răspuns. Această colecție o voi îmbogăți cât voi putea și va rămâne, întreagă, ori ție, ori fratelui tău, Andrei. Cui îi va plăcea mai mult. „Mie”, a venit răspunsul sec.

Mi-ați „ridicat mingea la fileu”. Voiam să vă întreb dacă aveți în familie pe cineva care să ducă mai departe pasiunea, dar deja am aflat și cred că Mihnea vă va continua pasiunea. Ce părere are familia despre această preocupare?

Soția și cele două fiice mă înțeleg, chiar mă încurajează în anumită măsură, pentru că simt că o fac absolut din și cu plăcere. Mă regăsesc în universul simbolurilor în metal, numismatica fiind o știință specială a istoriei, la fel ca arhivistica, căreia m-am dedicat și pe care am slujit-o cu toată priceperea aproape 41 de ani. De fiecare dată când îmi pregătesc exponatele pentru vreo expoziție, ori pentru întocmirea unor articole sau comunicări sunt „asistat” de Mihnea, care cunoaște bună parte dintre ele, iar soția înțelege că vreme de câteva zile nu trebuie să deranjeze nimic, până îmi termin treaba.

Considerați că un colecționar este un om normal?

Desigur. Fiecare om are propria normalitate, doar că unii nu-i înțeleg, nu pot să priceapă de ce colecționarul face tot felul de investigații pentru a găsi o medalie, o insignă ori altceva din domeniul său de colecționare, iar completarea unui gol îi produce satisfacții deosebite. La mine s-a nimerit să lucrez într-o instituție care prin natura ei „colecționează” valori, respectiv documente ce stau de temei istoriei noastre, dar sunt și mărturii care atestă diferite drepturi ori situații ale cetățenilor. Ori toate acestea nu pot fi decât „opera” unor oameni cât se poate de normali. În opinia mea, colecționarea este una dintre cele mai frumoase pasiuni ale oamenilor.

Vă mulțumesc și doresc ca munca dumneavoastră de colecționar să fie continuată de nepotul Mihnea!

Dl. dr. Viorel Petac, președintele SNR și dl. Munteanu la Simpozionul Național de Numismatică, 15-17 iunie 2015, Bacău

CASA COLECȚIILOR DIN TÂRGU SECUIESC

Casa Colecțiilor se afla în centrul orașului, Curtea 20 nr. 1 și a fost inaugurată la data de 29 august 2010. Are 8 săli de expoziție, printre care și una de insigne, medalii și plachete.

Inaugurarea a avut loc chiar în preajma celei de-a XXXVII-a expoziție națională de insigne, care a fost organizată la Casa de cultură VIGADO din Târgu Secuiesc.

Din cele peste 20.000 de insigne din colecția dlui Beke Ernő, sunt expuse peste 8000 de piese cu teme diverse: turistice 16 panouri, vanatoare 12 panouri, crucea roșie-medicină 12 panouri, coruri 12 panouri, mijloace de transport 12 panouri, pace 10 panouri. Pe lângă aceste teme mai sunt și altele: industrie, pompieri, agricultură, religie, cosmos, diferite ramuri sportive etc. Prima expoziție de insignografie la care colecționarul Beke a participat a fost în 1984 la Petroșani unde a obținut un loc II la tema pionieri, și de atunci anual a fost prezent la toate expozițiile naționale de insigne, împreună cu familia care la rândul ei a îndrăgit insignele.

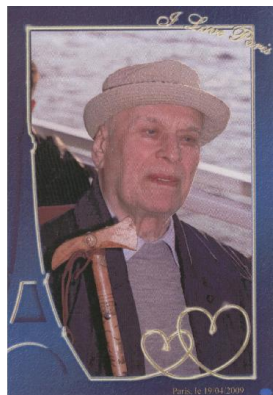
În Târgu Secuiesc, dl. Beke a organizat patru reuniuni naționale de insigne: 2000, 2005, 2010, 2015.

La nivelul orașului a organizat anual expoziții de insigne, începând cu anul 1984, 10 ani consecutiv. Premiul a constat într-o plachetă ceramică, inițial de culoare albă, și apoi treptat a fost acoperită cu culoare, astfel că la ediția a 10, în 1993, s-a colorat complet. Aceasta serie de 10 plachete sunt expuse de asemenea la Casa Colecțiilor.

În orașul Tg. Secuiesc colecționarii de insigne, se întâlnesc săptămânal joia la Hobby Cserebere Klub, pentru noutăți și schimburi. De la inaugurarea Casei și până în prezent au venit vizitatori din peste 34 de țări (cca. 18.000 de vizitatori).

Casa are o stemă care este amplasată pe fațada clădirii și una la intrarea principală, dar și un steag din matase aurie. Steagul este arborat cu trei zile înaintea unui vernisaj și duce vestea locuitorilor că acolo se întâmplă „ceva”.

PIESE COMEMORATIVE COLONEL IOAN DOGARU

Galbeni din actuala comună Nicolae Bălcescu (decedat la 14 iulie 2011), cetățean de onoare al municipiului Bacău, cel care a donat un foarte valoros material (numismatic și de artă) Complexului Muzeal „Iulian Antonescu” Bacău, unul dintre cei mai activi numismați și insignografi români, cu o mare capacitate organizatorică.

Pentru a comemora 95 de ani de la nașterea băcăuanului Ioan Dogaru, colecționarii au realizat diverse însemne: medalii, insigne etc. Medalia a fost realizată după o concepție originală de artistul medalist Constantin Dumitrescu, vechi colaborator al dlui Dogaru. Insigna este inspirată după medalionul care se găsește la Muzeul Iulian Antonescu din Bacău.

La începutul anilor 1950 în țara noastră existau câteva colecții remarcabile de insigne, amestecate, însă, între cele de monede, medalii sau timbre. Începutul unei colecții organizate de insigne în România o datorăm colonelului Ioan Dogaru, originar din Bacău, care, încă din 1948, a început să își ordoneze piesele după anumite criterii și tematici. Peste două decenii col. Ioan Dogaru are o idee deosebită, aceea de a prezenta într-o expoziție o parte din colecția sa, care atunci număra peste 4.200 de piese. Și astfel, la 24 martie 1968 este semnat actul oficial de naștere al insignografiei românești la Casa Centrală a Armatei din București, actualmente Cercul Militar Național. La manifestarea de anul trecut de la Băile Felix, pentru anul 2017, conducerea Asociației Colecționarilor de Insigne din România a hotărât ca județul Bacău să fie gazda celui de-al IX-lea Congres și a celei de-a XLIII-a Expoziții colective de insigne. Hotărârea are drept temei faptul că prin aceasta se omagiază memoria colonelului Ioan Dogaru, părintele instituțional al insignografiei românești, care s-a născut la 28 noiembrie 1922 în satul

Vilică Munteanu, Bacău

PREMIUL ANUAL ACIR - CNME FLOAREA DE COLȚ

Floarea de colț, numită și Floarea Reginei este o specie de plante erbacee. Prezintă odinioară din abundență pe culmile Bucegilor și Făgărașului, a fost distrusă sistematic și ne mai putem bucura de ea datorită statutului său de plantă ocrotită prin lege. Multe asociații, fundații și diverse companii și-au ales ca simbol Floarea de colț de unde și interesul colecționarilor pentru această temă. De altfel, colecționarii de insigne reuniți sub egida ACIR au instituit timp de 10 ani premiul Floarea de Colț celor mai merituoși membri.

Comitetul de conducere ACIR a hotărât ca începând cu anul 2017 să înlocuiască premiul „Floarea de colț” cu titlul de „Colecționar emerit”. În acest context, Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național a propus conducerii ACIR să acorde împreună distincția „Premiul anual Floarea de colț”.

Ideea fundamentală și conceptul din spatele acestui premiu se bazează pe necesitatea perpetuării simbolului Florii de colț, care după părerea multor colecționari reflectă cel mai fidel valorile și țelurile ACIR. Este totodată un mod de a încuraja tinerii să se implice activ în activitatea insignografică. Proiectul insignei poate reprezenta și o sursă de inspirație pentru realizarea unei sigle ACIR!

S.C. ACCESORII PROD

SC Accesorii Prod SRL a fost fondată în 1994 cu capital privat românesc și are ca obiect de activitate producerea de obiecte turnate din zamac, de complexitate ridicată, specializată în execuția medaliilor, brelocurilor, insinelor și a accesoriilor metalice pentru marochinarie, confectii și încălțăminte.

Investițiile permanente în tehnologia de ultimă oră și gradul ridicat de calificare al specialiștilor firmei contribuie la obținerea unor produse și servicii de calitate superioară la prețuri foarte avantajoase. Toate acestea au constituit motive temeinice pentru decizia conducerii ACIR de a realiza la această firmă toate insignele Congresului ACIR 2017 de la Bacău. Cele două insigne au fost comandate în 2017 de Alexandru Gheorghe Turi din Deva la aceeași firmă.

INSIGNA ASOCIAȚIEI ROMÂNE A BĂNCILOR

La aniversarea a 25 de ani de activitate (1991-2016), ARB a comandat la Monetăria Statului o insignă care să marcheze momentul festiv. Ulterior, urmare unui proces de rebranding este realizată o nouă insignă. Acronimul Asociației este dezvoltat pe orizontală prin cele două sfere ce formează literele „A” și „B” sugerând stabilitate și încredere, dar și parteneriat de lungă durată prin trimiterea pe care o face la simbolul infinitului. Cele două linii în plan vertical sugerează multitudinea de sensuri, curaj și inovație, creând și o axă temporală.

www.arb.ro

CONGRESUL A.C.I.R. 2018

Ediția a IX-a a Congresului ascunde un mister: “Unde se va desfășura următoarea manifestare?” Petroșani, București, Băile Felix etc ? Noi ne întrebăm, dar președintele ACIR trebuie să găsească o soluție.

Dilemă al cărui răspuns va fi, cel puțin în parte, aflat la Bacău! FIAT LUX!

TREN	NR.	DIRECȚIA	RUȚA	ORA	LINIA	INT.
NR	1891	BUCUREȘTI N.	PITEȘTI	10.30	2	85
NR	9387	ROȘIORI N.	CARACAL	11.54	3	40
NR	2021	BUCUREȘTI N.	ROȘIORI N.	12.20	3	25
NR	2082	PETROȘANI	CARBUNESTI	12.24	3	30
NR	1824	DEVA	CARBUNESTI	12.28	1	
NR	14082	BRASOV	BUCUREȘTI N.	13.07	27	
NR	1691	BUCUREȘTI N.	ROȘIORI N.	13.52	3	
NR	9508	FILIASI	COTOFENI	13.59	4	
NR	9485	PIATRA OLT	BALS	14.45	2	
NR	9136	CALAFAT	BAILESTI	15.35	28	

Foto: YouTube

† POPESCU MARIUS

Popescu Paraschiv Marius s-a născut în data de 10 mai 1942 la Călărași, părinți fiindu-i Paraschiv și Maria. Familia Popescu a fost numeroasă: cinci fete și un baiat-Marius. Instruirea primară a început-o la Școala nr.1 de băieți din Călărași. Ulterior a urmat cursuri de planorism, parașutism și zbor cu motor. Dragostea pentru zbor s-a transformat în profesie după 1961 când se înscrie la Școala Militară de Aviație de la Bobocu, fiind școlarizat pentru avioane cu reacție. În 1966 se specializează în zborul cu elicopterul, aparat pe care nu-l va parasi până la pensionare, totalizând în această perioadă peste 6850 ore de zbor. În 1976, Popescu Marius devine membru al SNR, iar în 1978 participa pentru prima oară la o Expoziție Națională la Casa Centrală a Armatei. În decursul activității pe tarâmul colecționării și studierii insinelor a primit mai multe premii. Dintre acestea se pot remarca: - Premiul de excelență acordat în 2006 la Reuniunea colecționarilor de insigne de la Petrița; - Premiul „Floarea de colț”, care i-a fost conferit în 2008 la Petroșani. A colaborat excelent cu S.N.R., fiind și președinte al Secției Numismatice C.C.A. Dl. cmdr. av. Popescu Marius - Călărași a fost unul dintre membrii fondatori ai A.C.I.R. Activitatea depusă în cadrul Secției Numismatice a C.C.A. i-a fost recompensată cu distincția *Pana de aur a lui Eminescu*, premiul I, II și III. Din păcate în ziua de 26.02.2017 inima plină de pasiune a comandurului aviator Popescu Marius a încetat să mai bată.

COLECTIVUL DE REDACȚIE
Redactor-șef: Ștefan DINA
Redacție: Dumitru PUȘCAȘU,
Tiberiu KELEMEN
EDITOR: ACIR
www.aciro.ro

ISSN: 2501-7217